

200701377/1.

Datum uitspraak: 1 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/31013 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 25 januari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 januari 2007, verzonden op 29 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (hierna: de rechtbank), voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt appellant dat de rechtbank ten onrechte geen oordeel heeft gegeven over de beroepsgrond dat de minister, door twee maal een besluit tot afwijzing van de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kort voor de behandeling ter zitting van de rechtbank van het daartegen ingestelde beroep in te trekken en vervolgens in een nieuw besluit nieuwe gronden voor de afwijzing van de aanvraag aan te voeren, zich aan misbruik van bevoegdheid schuldig heeft gemaakt.

2.1.1. Ingevolge artikel 8:69, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) doet de rechtbank uitspraak op de grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken, het verhandelde tijdens het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting.

De rechtbank is ten onrechte niet ingegaan op de in de grief aan de orde gestelde beroepsgrond. De grief slaagt derhalve.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd.

Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling het volgende.

2.2.1. Ingevolge artikel 6:18, eerste lid, van de Awb brengt het aanhangig zijn van bezwaar of beroep tegen een besluit geen verandering in een los van het bezwaar of beroep reeds bestaande bevoegdheid tot intrekking of wijziging van dat besluit.

2.2.2. Niet in geschil is dat de minister, naar deze in het bij de rechtbank ingediende verweerschrift heeft aangevoerd, de door appellant bedoelde

besluiten onvoldoende draagkrachtig had gemotiveerd en deze daarom heeft ingetrokken. Onder deze omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat de minister misbruik van voormelde bevoegdheid heeft gemaakt.

De grond faalt.

2.2.3. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbrekelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans diensgevolge buiten het geding.

2.2.4. Gelet op het voorgaande, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling alsnog ongegrond verklaren.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 25 januari 2007 in zaak no. AWB 06/31013;
- III. verklaart het door appellant bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. H. Troostwijk, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

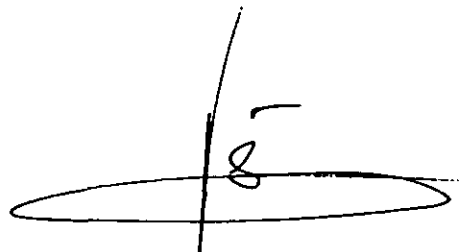
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 juni 2007

452

Verzonden: - 1 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 06/31013 (asiel) en AWB 06/31014 (regulier)

Datum uitspraak: 25 januari 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer -
Staatloos,
eiser,
gemachtigde mr. T. Arts,

tegen

de Minister van Justitie,
(voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie),
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 11 oktober 2004 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 14 april 2004 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 5 november 2004 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit. Bij brief van 4 maart 2005 heeft verweerder het besluit van 11 oktober 2004 ingetrokken.

Bij besluit van 2 juni 2005 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 14 april 2004 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd wederom afgewezen.

Op 28 juni 2005 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit. Bij brief van 7 november 2005 heeft verweerder het besluit van 2 juni 2005 ingetrokken.

Bij besluit van 29 mei 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 14 april 2004 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd wederom afgewezen.

Op 26 juni 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 14 december 2006. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.M.J. Pieters.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiser, behorend tot de Oezbeekse bevolkingsgroep, woonde in Tadzjikistan toen de oorlog uitbrak en de Sovjet-Unie uiteen viel. In 1993 kwamen de Koelabben aan de macht. Eiser werkte op dat moment in een winkel die gelegen was in een buurt waar zich het hoofdkwartier van de oppositie bevond. De Koelabben liepen met wapens en namen spullen uit de winkel mee. Eiser werd vanaf 1993 vaak mishandeld. Dit kwam omdat eiser voor de oorlog bevriend was met mensen van de oppositie. In 1993 en 1994 werd eiser ook mishandeld door verschillende bendes en door de politie. In 1995 werd de zoon van de directeur van de winkel ontvoerd en werd de winkel in brand gestoken. Daarop is eiser met zijn gezin naar Oezbekistan vertrokken. Daar kreeg hij problemen met de autoriteiten omdat hij werd gezien als een Wakhabist. Ook kwamen er onbekende mensen langs die zeiden dat hij hen moest helpen zodat er andere machthebbers zouden komen. Hierbij bedreigden zij eiser. In juni 1996 werd hij voor drie dagen opgepakt door de autoriteiten. Eiser vertelde over zijn vlucht uit Tadzjikistan en over de oppositie aldaar. Pas later kwam hij erachter dat de oppositie bestond uit Wakhabisten. Toen werd hij nogmaals voor drie dagen opgepakt en ervan beschuldigd dat hij bij de oppositie zat. Vervolgens werd eiser steeds bezocht door een wijkagent waaraan hij geld moest betalen. In 1997 werd eiser vier dagen vastgehouden door de politie en mishandeld. In maart 1999 werd hij veertig dagen vastgehouden en gemarteld. Eiser wilde daarop Oezbekistan verlaten en regelde een officieel Oezbeeks verblijfsdocument. In 2002 kreeg eiser ook een Oezbeeks paspoort, maar hij kon geen visum krijgen. Derhalve heeft hij via een vrouw zijn reis laten regelen en is hij naar Nederland gegaan.

3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Eiser bezit niet meer het staatsburgerschap van Tadzjikistan en is derhalve staatloos. Verweerder merkt primair Tadzjikistan als land van bestendig verblijf aan omdat eiser daar gedurende vijfendertig jaar gewoond, geleefd en gewerkt heeft. De problemen van eiser in Tadzjikistan zijn onvoldoende zwaarwegend om tot vluchtelingenschap te kunnen concluderen. Er is namelijk niet gebleken van persoonlijke feiten en omstandigheden die leiden tot vluchtelingenschap, noch is gebleken dat de problemen van overheidswege werden veroorzaakt. Uit het relaas is juist af te leiden dat eiser Tadzjikistan heeft verlaten vanwege de algemene, chaotische situatie die op dat moment aldaar bestond. Subsidiair gaat verweerder uit van Oezbekistan als het land van bestendig verblijf. Ook dan komt verweerder tot de conclusie dat de problemen van eiser onvoldoende zwaarwegend zijn om voor vluchtelingenschap in aanmerking te komen. Eiser is immers steeds zonder voorwaarden weer vrijgelaten en is niet in officiële staat van beschuldiging gesteld. Derhalve valt niet in te zien dat hij in de bijzonder negatieve aandacht van de autoriteiten staat. Eiser heeft bovendien in 2000 een officieel document gekregen van de autoriteiten zodat niet aannemelijk is dat hij nog te vrezen

heeft van deze autoriteiten. Op grond van het voorgaande komt eiser tevens niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b van de Vw 2000. Ook komt hij niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c van de Vw 2000. Voorts heeft verweerder overwogen dat eiser niet heeft voldaan aan de voorwaarden van het buitenschuld beleid zodat hij niet in kan worden aangemerkt als een vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken. Tot slot heeft verweerder ter zitting toegegeven dat het procesverloop in onderhavige zaak niet de schoonheidsprijs verdient. Echter er is volgens verweerder geen sprake van misbruik van de bevoegdheid dan wel strijd met het fairplay-beginsel, nu de hele aanvraag wederom ter beoordeling voorligt en eiser niet dermate in zijn belangen is geschaad dat sprake is van strijd met voornoemde beginselen.

4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Volgens eiser zijn de eerdere beschuiten van verweerder van 11 oktober 2004 en 2 juni 2005 steeds op nieuwe afwijzingsgronden gebaseerd en vervolgens ingetrokken, zodat wel degelijk sprake is van misbruik van bevoegdheid van verweerder en strijd met het fairplay-beginsel. Verwezen wordt naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 21 juli 2003 (JV 2003, 372). Voorts stelt eiser dat hij wel persoonlijke problemen heeft gehad in Tadzjikistan. Hij woonde in een wijk van de oppositie en het partijkantoor van de oppositie lag vlakbij de winkel waar hij werkte. Derhalve werd eiser gezien als een tegenstander van het regime. Nu dat regime ook thans aan de macht is in Tadzjikistan heeft eiser bij terugkeer te vrezen voor vervolging. Ook in Oezbekistan heeft eiser ernstige problemen ondervonden die duiden op vluchtelingenschap dan wel het risico op behandelingen in strijd met artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Tot slot acht eiser de wijze van toetsing die verweerder heeft uitgevoerd bij het ambtshalve beoordelen van het buitenschuldbeleid juridisch en ethisch onjuist.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

Ten aanzien van het beroep tegen het niet verlenen van een verblijfsvergunning asiel (AWB 06/31013)

6. Gezien de gronden van het beroep heeft de rechtsstrijd betrekking op de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, van de Vw 2000 genoemde inwilligingsgronden.

7. Allereerst stelt de rechtbank vast dat niet in geschil is dat eiser niet meer het staatsburgerschap van Tadzjikistan heeft en derhalve staatloos is. Verwezen wordt naar het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake het Staatsburgerschaps- en Vreemdelingenwetgeving in de republieken van de voormalige Sovjet-Unie van 14 augustus 2002. Eiser heeft zijn staatsburgerschap verloren omdat hij meer dan vijf jaar buiten de grenzen van Tadzjikistan heeft gewoond en zich niet heeft laten registreren bij een diplomatieke vertegenwoordiging binnen vijf jaar na zijn verhuizing.

Ingevolge onderdeel C1/4.2.4 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000 dient als land van herkomst van een staatloze te worden aangemerkt een land waar de staatloze persoon heeft verbleven en dat vanwege de aard en de duur van het verblijf en de banden die die persoon met het land heeft, kan worden gezien als zijn gebruikelijke verblijfplaats ('Country of former habitual residence'). Bepalend hiervoor is de vraag of de vreemdeling in het betreffende land het centrum van zijn activiteiten (werk, wonen, familie) heeft. Niet in geschil is dat Tadzjikistan op grond van het voorgaande voor eiser als land van herkomst kan worden aangemerkt.

8. Ter beoordeling staat de vraag of verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat de problemen van eiser in Tadzjikistan onvoldoende zwaarwegend zijn voor vluchtelingenschap. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder terecht opgemerkt dat uit het relaas van eiser is af te leiden dat hij Tadzjikistan heeft verlaten vanwege de algemene, chaotische situatie die aldaar op dat moment bestond. Eiser heeft geen feiten en omstandigheden aangevoerd waaruit blijkt dat hij persoonlijk te vrezen heeft voor vervolging. Hij heeft zelf verklaard dat sprake was van een oorlog tussen het volk waarbij werd geroofd, mishandeld, vermoord en verkracht en dat iedereen problemen kreeg toen de oppositie aan de macht kwam. Dat eiser werkte in een winkel gelegen nabij het hoofdkwartier van de oppositie, waarvan ook de directeur van de winkel contacten had met de oppositie en dat eiser ook zelf bevriend was met de oppositie, heeft verweerder als onvoldoende kunnen aanmerken. Immers, gezien de situatie liep de gehele oppositie gevaar en niet is gebleken dat eiser in de bijzondere negatieve aandacht stond van het regime.

Derhalve is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht heeft gesteld dat niet is gebleken van feiten en omstandigheden waaruit volgt dat eiser persoonlijk te vrezen heeft voor vervolging. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat de problemen van eiser in Tadzjikistan onvoldoende zwaarwegend zijn voor vluchtelingenschap.

9. **Ten aanzien van het beroep tegen het niet verlenen van een verblijfsvergunning regulier (AWB 06/31014)**

10. Verweerder heeft gesteld dat eiser niet voldoet aan de voorwaarden van het beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken (onderdeel C2/8 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000). Met eiser is de rechtbank van oordeel dat het in zijn geval onjuist was om op deze wijze te toetsen aan het buitenschuld beleid terwijl nog sprake was van een lopende asielprocedure. De rechtbank acht daartoe het volgende redengevend. In het eerste besluit van 11 oktober 2004 heeft verweerder Oezbekistan als land van eerder verblijf aangemerkt en heeft verweerder een (inhoudelijke) beoordeling ten aanzien van Tadzjikistan achterwege gelaten nu eiser, volgens verweerder, zal worden toegelaten in Oezbekistan. Vervolgens heeft verweerder dit besluit ingetrokken omdat eiser in Oezbekistan teveel problemen heeft ondervonden zodat niet kon worden gesteld dat eiser aldaar onder normale omstandigheden heeft kunnen leven. In het tweede besluit van 2 juni 2005 heeft verweerder overwogen dat aan de problemen die eiser in Oezbekistan heeft ondervonden, wordt voorbijgegaan in de beoordeling van eisers asielaanvraag, daar Oezbekistan niet het land is waarvan eiser de nationaliteit heeft, dan wel op grond van de nationaliteitswetgeving in de landen van de voormalige Sovjet-Unie kan krijgen. Verweerder is uitgegaan van de Tadzjiekse nationaliteit van eiser en heeft overwogen dat het enkel behoren tot de Oezbeekse bevolkingsgroep onvoldoende is om in aanmerking te komen voor vluchtelingenschap, waarbij werd verwezen naar een Duits ambtsbericht. Vervolgens is ook dit besluit ingetrokken omdat het Duitse ambtsbericht slechts een intern document was en derhalve van een kenbare motivering geen sprake was. Uiteindelijk is op 29 mei 2006 het bestreden besluit genomen. In dit besluit erkent verweerder dat eiser staatloos is en merkt verweerder Tadzjikistan aan als land van bestendig verblijf en daarmee als land van herkomst. Nu verweerder zich eerst in het bestreden besluit op voornoemd standpunt heeft gesteld, kon verweerder in redelijkheid niet in ditzelfde besluit aan eiser tegenwerpen dat hij niet heeft voldaan aan de voorwaarden van het buitenschuld beleid, aangezien het voor eiser tot aan dat moment onduidelijk was tot welk land hij zich volgens verweerder moest wenden. Verweerder had in redelijkheid eiser in de gelegenheid moeten stellen om te kunnen voldoen aan de voorwaarden van het buitenschuldbeleid. Gelet op het voorgaande heeft verweerder het besluit onvoldoende zorgvuldig voorbereid en heeft verweerder onvoldoende gemotiveerd dat eiser niet in

Registratienummers: AWB 06/31013 en AWB 06/31014

5

aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken".

11. Derhalve is het beroep gegrond wegens schending van het motiveringsvereiste (artikel 3:46 van de Awb) en wegens schending van het zorgvuldigheidsvereiste (artikel 3:2 van de Awb). Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling. Voorts bestaat aanleiding de Staat aan te wijzen als de rechtspersoon die aan eiser het door hem betaalde griffierecht dient te vergoeden.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep asiel (AWB 06/31013) ongegrond;
De rechtbank verklaart het beroep regulier (AWB 06/31014) gegrond;

vernietigt het besluit van 29 mei 2006 voor zover ziet op de weigering van een verblijfsvergunning regulier;

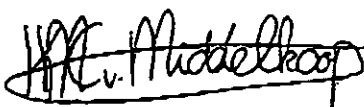
draagt verweerder op binnen zes weken een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser ten bedrage van € 644, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen aan de griffier van deze nevenzittingsplaats.

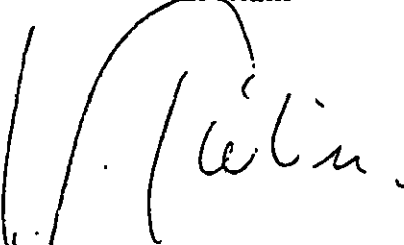
wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon om aan eiser € 141 te betalen ter vergoeding van het door hem betaalde griffierecht.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.F. Gielissen en in het openbaar uitgesproken op 25 januari 2007 in tegenwoordigheid van K.M.C. van Middelkoop als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

29 JAN 2007

**Rectificatie:
VERZONDEN OP**

31 JAN 2007

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepsschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden.

Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Eusebiusbuitensingel 5
6828 HT ARNHEM
Postbus 5418
6802 EK ARNHEM
tel. 026 - 353 18 60
fax 026 - 353 18 65
www.rechtsbijstandasiel.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1150-C	23 FEB 2007
1377	1
VI	
BELANG	PAR:

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax: 070-3651380

mr. H.L. Booij
jurist

mr. J.J.T. van Loo
advocaat

mw. mr. M.J.A. Rinkes
advocaat

mw. mr. M.H.R. de Boer
jurist

mr. T. Arts
jurist

mw. mr. Y.G.F.M. Coenders
jurist

mr. E.C. Sluiter
jurist

mw. mr. J. Nourhussen
jurist

mw. mr. M. Stoetzer - van Esch
jurist

mr. W.J.C. Robben
jurist

mr. K.C. Victorian
jurist

hoger beroep asiel

Amhem, 23 februari 2007

Betreft :
Geboren :
Nationaliteit : staatloos
IND-nummer : 0404.14.0164
Oms kenmerk : TA / TA / 0502017

Geacht college,

De heer , geboren op , staatloos, hierna te noemen appellant, heeft op 14 april 2004 een aanvraag voor het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 11 oktober 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, hierna te noemen verweerder, de aanvraag afgewezen. Bij brief van 4 maart 2005 heeft verweerder de beschikking van 11 oktober 2004 ingetrokken. Bij beschikking van 2 juni 2005 heeft verweerder de aanvraag opnieuw afgewezen. Bij brief van 7 november 2005 heeft verweerder de beschikking van 2 juni 2005 ingetrokken. Bij beschikking van 29 mei 2006 heeft verweerder de aanvraag wederom afgewezen. Op 26 juni 2006 is namens appellant tegen voormelde beschikking een beroepschrift ingediend. Bij uitspraak van 25 januari 2007 heeft de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amhem, het beroep (registratienummer AWB 06/31013) ongegrond verklaard. De (gerectificeerde) uitspraak is op 31 januari 2007 aan gemachtigde verzonden.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de rechtbank en tekent daartegen hoger beroep aan.

Appellant kiest bij de indiening van het hoger beroepschrift woonplaats bij het kantoor van mr. T. Arts aan de Eusebiusbuitensingel 5 te Amhem (postadres Postbus 5418, 6802 EK Amhem), die verklaart uitdrukkelijk te zijn gemachtigd als bepaaldelijk gevolmachtigde tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig zal optreden met het recht van vervanging (bijlage).

Het hoger beroepschrift berust op een grief:

Grief:

Ten onrechte heeft de rechtbank in de uitspraak geen oordeel gegeven over de door appellant in beroep ingenomen stelling dat verweerder misbruik van recht, dan wel misbruik van bevoegdheid, heeft gemaakt door zich in de beschikking van 29 mei 2006 te baseren op andere afwijzingsgronden dan in de beschikkingen van 11 oktober 2004 en van 2 juni 2005, terwijl ook beide laatst genoemde beschikkingen waren gebaseerd op van elkaar

SNS Bank Amhem
90.28.34.487

Stichting Dertengelden
Rechtsbijstand Asiel
SNS Bank Amhem
rek: 96.29.93.328

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

verschillende afwijzingsgronden. Door geen oordeel te geven over de stelling dat verweerder misbruik van recht, dan wel misbruik van bevoegdheid, heeft gemaakt is er sprake van schending van artikel 8:69 eerste lid Awb.

Motivering en toelichting bij deze grief.

Appellant heeft in de gronden bij het beroep en in het pleidooi ter zitting gemotiveerd betoogd dat verweerder misbruik van bevoegdheid heeft gemaakt bij de totstandkoming van de beschikking van 29 mei 2006. Dit standpunt was zodoende uitdrukkelijk onderdeel van het geschil, waarop de rechtbank in de uitspraak een oordeel had dienen te geven (artikel 8:69 eerste lid Awb).

Door geen oordeel te geven over dit onderdeel van het beroep heeft de rechtbank de facto de omvang van het geschil beperkt en artikel 8:69 eerste lid Awb geschonden.

Tevens merkt appellant op dat ter zitting op 14 december 2006 over dit punt discussie is geweest, waar de rechtbank aan refereert in de samenvatting van het standpunt van verweerder (punt 3 van de uitspraak).

Conclusie:

Appellant is van mening dat de rechtbank in de hier bestreden uitspraak ten onrechte het door appellant ingediende beroepschrift ongegrond heeft verklaard.

Appellant verzoekt u daarom de aangevoerde grief gegrond te verklaren en aldus doende:

- I De bestreden uitspraak van 25 januari 2007 te vernietigen;
- II De beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 29 mei 2006 te vernietigen;
- III De Minister van Justitie te veroordelen tot het vergoeden van de proceskosten.

Hoogachtend,

mr. T. Arts

Bijlagen:

1. Afschrift uitspraak rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 25 januari 2007 (registratienummer AWB 06/31013)
2. Afschrift machtiging